

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-583/22 PPU– 1

Predmet C-583/22 PPU

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

7. rujna 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. lipnja 2022.

Optuženik:

MV

BUNDESGERICHTSHOF (SAVEZNI VRHOVNI SUD, NJEMAČKA)

RJEŠENJE

[omissis]

od

29. lipnja 2022.

u kaznenom predmetu

protiv

osobe MV, rođene 21. siječnja 1958. u St. Chamonde (Francuska),

zbog teškog kaznenog djela silovanja

uz sudjelovanje:

Generalbundesanwalta beim Bundesgerichtshof (državni odvjetnik Savezne Republike pri Saveznom vrhovnom sudu, u daljnjem tekstu: državni odvjetnik) [omissis]

1. kazneno vijeće Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) riješilo je 29. lipnja 2022.:

[omissis] U svrhu tumačenja Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP od 24. srpnja 2008. o poštovanju [osuđujućih] presuda među državama članicama Europske unije u novom kaznenom postupku (SL 2008., L 220, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 130.) Sudu Europske unije se u skladu s člankom 267. trećim stavkom Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) upućuju sljedeća prethodna pitanja:

1. Može li se s obzirom na načelo jednakog postupanja iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP i kontekst članka 3. stavka 5. Okvirne odluke 2008/675/PUP, kada zapravo postoji situacija jedinstvene kazne koja uključuje njemačke osuđujuće presude i osuđujuće presude drugih država članica Unije, izreći kazna za djelo počinjeno u tuzemstvu i ako bi fiktivno uključivanje kazne izrečene u drugoj državi članici u slučaju vremenski ograničenih kazni zatvora dovelo do prekoračenja najveće mjere za jedinstvenu kaznu predviđene njemačkim pravom?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li kaznu koju je izrekla druga država članica Unije u skladu s člankom 3. stavkom 5. drugom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP poštovati na način da se negativna posljedica koja rezultira iz nemogućnosti naknadnog određivanja jedinstvene kazne – u skladu s načelima određivanja jedinstvene kazne prema njemačkom pravu – prilikom odmjeravanja kazne za tuzemno kazneno djelo mora konkretno dokumentirati i obrazložiti?

[omissis] [navodi o nacionalnom postupku]

Obrazloženje:

1. kazneno vijeće Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) mora odlučiti o zahtjevu za reviziju koji je optuženik podnio protiv presude Landgerichta Freiburg im Breisgau (Zemaljski sud u Freiburgu im Breisgau, Njemačka) kojom je taj sud optuženika osudio na kaznu zatvora od šest godina zbog teškog kaznenog djela silovanja.

I.

2. 1. Prethodni postupak se temelji na sljedećem činjeničnom stanju koje je utvrdio Landgericht (Zemaljski sud):

2

- 3 a) Dana 10. listopada 2003. oko 00:30 sati optuženik je na području Universität Freiburg (Sveučilište u Freiburgu im Breisgau, Savezna Republika Njemačka) svladao 20-godišnju studenticu prijeteći joj nožem te ju je vozilom odveo u zabačeni dio šume. Tamo je s njom u vozilu bez njezina pristanka više sati izvršavao analni i vaginalni spolni odnošaj. Studentica je uspjela pobjeći oko 04:45 sati.
- 4 b) Optuženik je francuski državljanin; on u Saveznoj Republici Njemačkoj nije kazneno osuđivan. Njegova francuska kaznena evidencija obuhvaća 25 upisa. Pet osuđujućih presuda navedenih u nastavku doneseno je nakon djela od 10. listopada 2003. koje je predmet postupka. Te se presude odnose na djela koja je optuženik počinio u razdoblju od kolovoza 2002. do rujna 2003. u Francuskoj.
- 5 Dana 30. rujna 2004. tribunal de grande instance Gueret (Okružni sud u Gueretu, Francuska) osudio je optuženika na kaznu zatvora od dvije godine.
- 6 Cour d'assises du Loir-et-Cher (Sud za teža kaznena djela okruga Loir-et-Cher, Francuska) u Bloisu osudio je optuženika presudom od 29. veljače 2008. na kaznu zatvora od 15 godina. Tom su kaznom apsorbirane daljnje osuđujuće presude protiv optuženika i to od 16. svibnja 2008. koju je donio Cour d'assises de Loire-Atlantique (Sud za teža kaznena djela okruga Loire-Atlantique, Francuska) u Nantesu na kaznu zatvora od šest godina i od 23. travnja 2012. koju je donio Cour d'appel (Žalbeni sud, Francuska) u Grenobleu na kaznu zatvora od jedne godine i šest mjeseci.
- 7 Naposljetku je Cour d'assises du Maine-et-Loire (Sud za teža kaznena djela okruga Maine-et-Loire, Francuska) u Angersu 24. siječnja 2013. osudio optuženika na daljnju kaznu zatvora od sedam godina.
- 8 c) Dana 20. listopada 2003. optuženik je u Nizozemskoj uhićen na temelju francuskog uhićenog naloga te je nakon skoro sedam mjeseci pritvora radi izručenja dana 17. svibnja 2004. predan u Francusku. Tamo je neprekidno bio u zatvoru do 23. srpnja 2021.; od prethodno navedenih kazni zatvora, izvršeno je 17 godina i devet mjeseci. Nakon toga je optuženik predan njemačkim tijelima; on se od 23. srpnja 2021. nalazi u istražnom zatvoru u Saveznoj Republici Njemačkoj na temelju uhićenog naloga Amtsgerichta Freiburg im Breisgau (Općinski sud u Freiburgu im Breisgau) od 23. srpnja 2004.
- 9 2. Prilikom utvrđivanja kazne, Landgericht Freiburg im Breisgau (Zemaljski sud u Freiburgu im Breisgau) smatrao je kaznu zatvora od sedam godina kaznom koja je primjerena krivnji te je, s obzirom na nemogućnost naknadnog određivanja jedinstvene kazne koje bi uključivalo francuske kazne navedene u odjeljku 1.1. b), od utvrđene kazne odbio godinu dana kako bi kompenzirao s time povezanu negativnu posljedice. Na toj je osnovi Landgericht (Zemaljski sud) u postupku o kojem treba donijeti odluku dosudio kaznu zatvora od šest godina.
- 10 3. Optuženik svojim zahtjevom za reviziju pobija presudu kojom ga se osuđuje i ističe povredu materijalnog prava.

II.

- 11 Vijeće smatra da je u svrhu njegova odlučivanja o reviziji potrebno odgovoriti na prethodna pitanja. Stoga ta pitanja upućuje Sudu Europske unije u skladu s člankom 267. trećim stavkom UFEU-a.
- 12 1. Relevantan je sljedeći pravni okvir:
- 13 a) pravo Unije
- 14 U smislu prava Unije, za prethodna pitanja značajni su članak 3. stavci 1. i 5. Okvirne odluke 2008/675/PUP kojim se određuju uvjeti pod kojima se, u tijeku kaznenog postupka protiv neke osobe u državi članici, poštuju prethodne osuđujuće presude koje su protiv te iste osobe zbog različitih djela donesene u drugim državama članicama. (vidjeti članak 1. stavak 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP).
- 15 Člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke određuje se da se prethodne osuđujuće presude, koje su donesene protiv iste osobe zbog različitih činjenica u drugim državama članicama poštuju u mjeri u kojoj se poštuju prethodne nacionalne osuđujuće presude te da im se pridaju pravni učinci jednakovrijedni onima priznatima prethodnim nacionalnim osuđujućim presudama.
- 16 Ako je kazneno djelo za koje se vodi novi postupak bilo počinjeno prije nego što je prethodna osuđujuća presuda bila donesena ili u potpunosti izvršena, u skladu s člankom 3. stavkom 5. prvom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP članak 3. stavak 1. Okvirne odluke nema učinak zahtjeva za države članice da primjenjuju svoja nacionalna pravila o izricanju kazni, u slučajevima kad bi primjena tih pravila na inozemne osuđujuće presude ograničila suca u izricanju kazne u novom postupku; međutim, države članice osiguravaju da u takvim slučajevima njihovi sudovi mogu na drugačiji način poštovati prethodne osuđujuće presude koje su donesene u drugim državama članicama (članak 3. stavak 5. druga rečenica Okvirne odluke 2008/675/PUP).
- 17 Trebalo bi vrijediti načelo po kojem bi države članice osuđujućoj presudi koja je donesena u drugoj državi članici trebale priznavati učinke jednakovrijedne učincima osuđujuće presude koju su donijeli njihovi vlastiti sudovi u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, bez obzira na to jesu li u nacionalnom zakonodavstvu ti učinci suštinski ili su učinci procesnoga ili materijalnog prava; obveza poštovanja prethodnih presuda koje su donesene u drugim državama članicama postoji samo u mjeri u kojoj se prethodne nacionalne osuđujuće presude poštuju prema nacionalnom pravu (uvodna izjava 5. Okvirne odluke 2008/675/PUP).
- 18 b) Nacionalno (njemačko) pravo

- 19 Relevantne odredbe za određivanje jedinstvene kazne temeljem više pojedinačnih kazni sadržane su u njemačkom Strafgesetzbuch (Kazneni zakonik, u daljnjem tekstu: StGB) u člancima 53. do 55.
- 20 Člankom 53. StGB-a (Stjecaj kaznenih djela) stavkom 1. određuje se:
„(1) Ako je tko počinio više kaznenih djela za koja mu se istodobno sudi i stoga mu se utvrđuje više kazni zatvora ili više novčanih kazni, osuđuje se na jedinstvenu kaznu.”
- 21 U članku 54. StGB-a (Određivanje jedinstvene kazne), stavcima 1. i 2. sadržana su sljedeća pravila:
„(1) Ako je jedna od pojedinačnih kazni kazna doživotnog zatvora, kao jedinstvena kazna izriče se kazna doživotnog zatvora. U svim ostalim slučajevima jedinstvena se kazna određuje povišenjem najviše utvrđene kazne, u slučaju kazni različitih vrsta povišenjem kazne koja je po svojoj vrsti najstroža. Pritom se počiniteljeva ličnost i pojedinačna kaznena djela ocjenjuju u njihovoj ukupnosti.
(2) Jedinstvena kazna ne smije doseći zbir pojedinačnih kazni. U slučaju vremenski ograničenih kazni zatvora ona ne smije prelaziti petnaest godina, a u slučaju novčanih kazni sedamsto dvadeset dnevnih iznosa.”
- 22 Člankom 55. StGB-a (Naknadno određivanje jedinstvene kazne) stavkom 1. određuje se:
„(1) Članci 53. i 54. primjenjuju se i ako se pravomoćno osuđenu osobu - prije nego što se kazna na koju je osuđena izvrši, zastari ili joj se ona oprost - osudi zbog drugog kaznenog djela koje je počinila prije ranije osuđujuće presude. Ranijom osuđujućom presudom smatra se presuda u ranijem postupku u kojem su se posljednji put mogla ispitati činjenična utvrđenja na kojima se taj postupak temelji.”
- 23 2. Odluka o reviziji za koju je optuženik podnio zahtjev ovisi o odgovoru na prethodna pitanja.
- 24 a) Prvo prethodno pitanje:
- 25 Odgovor na pitanje može li se optuženiku zbog predmetnog silovanja počinjenog u Njemačkoj – uz kazne izrečene u Francuskoj – još uopće izreći daljnja kazna zatvora koju treba izvršiti, ovisi o tumačenju načela jednakog postupanja u odnosu na nacionalne osuđujuće presude i one donesene u drugim državama članicama iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP („jednakovrijedni pravni učinci”) u vezi s člankom 3. stavkom 5. prvom rečenicom Okvirne odluke.
- 26 aa) Ako bi se kazne iz francuskih osuđujućih presuda koje su navedene u odjeljku 1.1. b) tretirale kao njemačke osuđujuće presude, one bi načelno bile prikladne za izricanje jedinstvene kazne; o njima bi se moglo istodobno suditi jer je silovanje

koje je sada predmet postupka počinjeno vremenski prije francuskih osuđujućih presuda. Stoga bi primjenom njemačkog kaznenog prava prema članku 55. stavku 1. StGB-a trebalo naknadno odrediti jedinstvenu kaznu. U skladu s člankom 55. stavkom 1. StGB-a, sud koji odlučuje o meritumu mora u presudi naknadno izreći jedinstvenu kaznu ako se pravomoćno osuđenu osobu osudi zbog drugog kaznenog djela prikladnog za izricanje jedinstvene kazne prije nego je kazna koja joj je izrečena izvršena, zastarjela ili joj je oproštena. Sud koji odlučuje o meritumu mora primijeniti članak 55. StGB-a ako su ispunjeni uvjeti (vidjeti samo BGH (Savezni vrhovni sud), rješenje od 7. travnja 2020. – 3 StR 630/19, t. 2., ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

- 27 Međutim, pri određivanju jedinstvene kazne koju je potrebno utvrditi trebalo bi u skladu s člankom 54. stavkom 2. drugom rečenicom StGB-a poštovati i najveću mjeru od 15 godina; to znači da bi se mogla izreći pojedinačna kazna za silovanje koje je predmet postupka, ali bi se u konačnici pri uključivanju te pojedinačne kazne ostalo kod – novo određene – jedinstvene kazne od 15 godina i stoga daljnje izvršavanje ne bi bilo moguće. Prema njemačkom pravu dopuštena najveća mjera vremenski ograničene jedinstvene kazne bila bi dosegnuta već osuđujućom presudom od 29. veljače 2008. na kaznu zatvora od 15 godina koju je donio Cour d'assises du Loir-et-Cher (Sud za teža kaznena djela okruga Loir-et-Cher) u Bloisu.
- 28 No isključuje se utvrđivanje jedinstvene kazne kojom se uključuju inozemne kazne jer je iz međunarodnopravnih razloga takvo utvrđivanje jedinstvene kazne nedopušteno zbog s time povezanog zadiranja u pravomoćnost inozemne osuđujuće presude i ovlast te druge države za izvršenje (ustaljena sudska praksa; vidjeti BGH (Savezni vrhovni sud), rješenja od 4. srpnja 2018. – 1 StR 599/17, t. 5., ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0 i od 23. travnja 2020. – 1 StR 15/20, t. 13., ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).
- 29 bb) S obzirom na nemogućnost određivanja jedinstvene kazne [u slučaju] jedne nacionalne osuđujuće presude i jedne osuđujuće presude druge države članice Unije, državama članicama se člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP nameće obveza da osiguraju da se u novom kaznenom postupku pokrenutom protiv neke osobe, prethodne osuđujuće presude donesene protiv te osobe u drugoj državi članici zbog različitih kaznenih djela, s jedne strane, poštuju u mjeri u kojoj se, u skladu s nacionalnim pravom, poštuju prethodne nacionalne osuđujuće presude i da im se, s druge strane, priznaju učinci jednakovrijedni onima priznatima nacionalnim osuđujućim presudama u skladu s tim pravom, bilo da je riječ o činjeničnim ili postupovnopravnim odnosno materijalnopravnim učincima. Time se u skladu sa sudsom praksom Suda Europske unije treba izbjeći da se prema osobi o kojoj je riječ postupa na nepovoljniji način nego što bi se postupalo da je prethodna osuđujuća kaznena presuda o kojoj je riječ bila nacionalna osuđujuća presuda (presuda Suda od 15. travnja 2021. – C-221/19, t. 49., 50., 57. i 58., ECLI:EU:C:2021:278; u tom smislu i presuda Suda od 21. rujna 2017. – C-171/16, t. 26, ECLI:EU:C:2017:710 i presuda suda od 5. srpnja 2018. – C-390/16, t. 28., ECLI:EU:C:2018:532). Međutim, u skladu s člankom 3. stavkom

5. prvom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP, člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke se od država članica ne zahtijeva da primjenjuju svoja nacionalna pravila o izricanju kazni [*omissis*] kad bi primjena tih pravila na inozemne osuđujuće presude ograničila suca u izricanju kazne u novom postupku.
- 30 cc) Stoga bi izricanje kazne za djelo koje je predmet postupka prema mišljenju vijeća bilo dopušteno samo ako bi članak 3. stavak 5. prvu rečenicu Okvirne odluke 2008/675/PUP trebalo tumačiti na način da člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke predviđeno načelo jednakog postupanja nema učinak (ni) ako bi fiktivno uključivanje kazne izrečene u drugoj državi članici dovelo do prekoračenja najveće dopuštene mjere za (vremenski ograničenu) jedinstvenu kaznu od 15 godina iz članka 54. stavka 2. druge rečenice StGB-a. Međutim, takvo shvaćanje iz navedenog nije očito jer je u suprotnosti s temeljnom idejom iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP i prethodno navedenim odlukama Suda zato što bi se time, protivno predviđenom načelu jednakog postupanja, dopustilo prekoračenje najveće mjere predviđene člankom 54. stavkom 2. drugom rečenicom StGB-a.
- 31 b) Drugo prethodno pitanje:
- 32 U slučaju da Sud potvrdno odgovori na prvo prethodno pitanje, vijeću koje je uputilo zahtjev je za donošenje odluke korisno drugo prethodno pitanje, a to je treba li kaznu izrečenu u drugoj državi članici, kako je predviđeno člankom 3. stavkom 5. drugom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP, poštovati na način da se negativna posljedica koja rezultira iz nemogućnosti naknadnog određivanja jedinstvene kazne prilikom odmjeravanja kazne za kazneno djelo počinjeno u tuzemstvu mora konkretno dokumentirati i obrazložiti.
- 33 aa) U skladu s člankom 3. stavkom 5. drugom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP, države članice osiguravaju da u slučajevima iz članka 3. stavka 5. prve rečenice Okvirne odluke njihovi sudovi mogu na drugačiji način poštovati prethodne presude koje su donesene u drugim državama članicama. Njemački zakonodavac prilikom prenošenja Okvirne odluke 2008/675/PUP u njemačko pravo nije smatrao da potreba prenošenja postoji kad je riječ o članku 3. Okvirne odluke; u tu je svrhu kao obrazloženje navedeno da pristup - prema kojem se prethodne inozemne osuđujuće presude ne mogu formalno (naknadnim određivanjem jedinstvene kazne) uključiti u određivanje kazne, ali osuđenik zbog toga po mogućnosti ipak ne bi trebao biti stavljen u lošiji položaj - odgovara kompenzaciji za strogost kazne koja se u Njemačkoj prema sudskoj praksi prakticira i u slučaju prethodnih inozemnih osuđujućih presuda [*omissis*].
- 34 U skladu s dosadašnjom sudskom praksom Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) koja je u tom smislu uzeta u obzir, negativna posljedica koja proizlazi iz nemogućnosti naknadnog određivanja jedinstvene kazne kojom se uključuju osuđujuće presude drugih država članica, načelno se u okviru određivanja kazne u obzir uzima – neodređenom – kompenzacijom za strogost kazne prema diskrecijskoj ocjeni suda koji odlučuje o meritumu (vidjeti nedavno rješenje BGH-

- a (Savezni vrhovni sud) od 26. siječnja 2022. – StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). Pritom se u konačnici smatra dovoljnim da sud koji odlučuje o meritumu tu nemogućnost naknadnog određivanja jedinstvene kazne – uz druge čimbenike za određivanje kazne koje treba razmotriti – prilikom odmjeravanja nove kazne uzme u obzir kao okolnost u korist optuženika.
- 35 bb) Međutim, navedenom se sudskom praksom ne uzimaju u dovoljnoj mjeri u obzir pravila iz članaka 54. i 55. StGB-a i odredbe Okvirne odluke 2008/675/PUP. Naime, postoji opasnost da se kompenzacija za strogost kazne iscrpi do ispraznosti. Vijeće stoga smatra da je potrebno pojasniti te je relevantno i za odlučivanje o pitanju, treba li članak 3. stavke 1. i 5. Okvirne odluke 2008/675/PUP tumačiti na način da se negativna posljedica koja proizlazi iz nemogućnosti naknadnog određivanja jedinstvene kazne kojom bi se u obzir uzele kazne izrečene u osuđujućim presudama drugih država članica i u onim nacionalnih sudova fiktivnim uključivanjem kazne druge države članice mora konkretno dokumentirati i da se njezina visina mora pobliže obrazložiti.
- 36 cc) Vijeće smatra da se zahtjevi koje nameće sadržaj pravila iz članka 3. stavaka 1. i 5. Okvirne odluke 2008/675/PUP ispunjavaju samo logično obrazloženom i određenom kompenzacijom negativne posljedice.
- 37 Iz prethodno navedene sudske prakse Suda Europske unije koja se odnosi na Okvirnu odluku 2008/675/PUP proizlazi da način uzimanja u obzir prethodnih osuđujućih presuda drugih država članica u najvećoj mogućoj mjeri treba uskladiti s načinom na koji se u obzir uzimaju prethodne osuđujuće presude nacionalnih sudova. Kako bi se što više približilo određivanju jedinstvene, i naknadne, kazne koja se isto tako treba konkretno odrediti, a koja se prema njemačkom pravu određuje – povišenjem najviše pojedinačne kazne – temeljem konkretno određenih pojedinačnih kazni (članci 54. i 55. StGB-a), vijeće smatra da negativnu posljedicu koja rezultira iz nemogućnosti određivanja jedinstvene kazne treba konkretno dokumentirati i odbiti od nove (jedinstvene) kazne koja se izriče. Ta se situacija – koja odgovara članku 55. stavku 1. prvoj rečenici StGB-a – uvelike razlikuje od drugih slučajeva u kojima je činjenično stanje u potpunosti ostvareno (kao što je to primjerice u slučaju potpuno izvršenih kazni) te je priznavanje neodređene kompenzacije strogosti kazne dovoljno jer izricanje jedinstvene kazne više nije moguće.
- 38 Premda – za razliku od slučajeva nacionalnih osuđujućih presuda – u slučajevima osuđujućih presuda različitih država članica ne dolazi do izostavljanja uključene kazne u smislu samostalno izvršne odluke o meritumu (vidjeti rješenje BGH-a od 26. siječnja 2022. – 3 StR 461/21, t. 9. i sljedeće, osobito t. 14., ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, i o tome da se Okvirnom odlukom 2008/675/PUP ne zahtijeva konkretno određivanje kompenzacije negativne posljedice); ipak se čini kako je logično obrazloženje kompenzacije i njezino određivanje neophodno zbog transparentnosti, a osobito zbog toga da sud koji

odlučuje o reviziji može preispitati određivanje kazne u smislu bitnog dijela odluke suda koji je odlučio o meritumu.

- 39 U prilog tomu osobito ide i činjenica da je u slučaju određivanja jedinstvene kazne – kao što je razvidno iz članka 54. stavka 1. treće rečenice StGB-a – riječ o samostalnom aktu određivanja kazne specifičnom za jedinstvenu kaznu (ustaljena sudska praksa; vidjeti rješenje BGH-a (Savezni vrhovni sud) od 12. studenoga 2019. – 1 StR 415/19 t. 3., ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0; presuda od 24. kolovoza 2016. – 2 StR 504/15, t. 20., ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0; s daljnjim upućivanjima). Taj se zahtjev ne može ispuniti jednostavnim uzimanjem u obzir neodređene kompenzacije strogosti kazne kao pukog elementa određivanja kazne u korist optuženika već zbog toga što mjera ni na koji način nije logična te se time u konačnici relevantan dio odluke suda koji je odlučivao o meritumu izuzima od revizijskog preispitivanja.
- 40 dd) Pritom vijeće smatra da način na koji sud koji odlučuje o meritumu konkretno određuje kompenzaciju ovisi o diskrecijskoj ocjeni tog suda. Taj sud može okolnost da se isključuje određivanje jedinstvene kazne koje bi uključilo prethodnu kaznu uzeti u obzir izravno pri određivanju nove kazne – određivanjem dijela kazne koji se odbija – ili primjerice početi od „fiktivne jedinstvene kazne” određene uključivanjem kazne izrečene u inozemstvu te je umanjiti za tu kaznu izrečenu u inozemstvu. Potrebno je samo da se to učini primjerenom kompenzacijom i da se ta kompenzacija – slično određivanju jedinstvene kazne u skladu s člancima 54. i 55. StGB-a – u obrazloženju presude logično obrazloži i odredi.
- 41 ee) Landgericht (Zemaljski sud) prilikom svoje odluke o određivanju kazne nije razmotrio da se izricanjem kazne zatvora od šest godina faktički premašuje njemačkim pravom određena najveća mjera za jedinstvenu kaznu od 15 godina; ni u preostalom dijelu nije naveo nikakve prikladne kriterije kojima objašnjava kako je poštovao osuđujuće presude drugih država članica u skladu s člankom 3. stavkom 5. drugom rečenicom Okvirne odluke 2008/675/PUP te se stoga postavlja pitanje jesu li zahtjevi prava Unije poštovani u dovoljnoj mjeri.
- 42 c) Tumačenje Okvirne odluke 2008/675/PUP isključivo je na Sudu Europske unije. Taj sud o navedenom pitanju do sada još nije odlučio tako da ne postoji „acte éclairé”. Tumačenje isto tako nije toliko očito da bi isključilo opravdanu sumnju u smislu doktrine o „acte clair” (o zahtjevima u pogledu očitosti vidjeti presudu Suda od 6. listopada 1982. – predmet C-283/81, CILFIT, Zb. 1982., str. 3415., EU:C:1982:335).
- 43 [omissis] [navodi o nacionalnom postupku]

III.

- 44 Vijeće traži da se u skladu s člankom 53. stavkom 3. Poslovnika Suda Europske unije u vezi s člankom 267. četvrtim stavkom UFEU-a ovom prethodnom

postupku dâ prednost pri odlučivanju. Upućena prethodna pitanja relevantna su za odlučivanje u kaznenom postupku koji je u tijeku, za koji osobito vrijedi pravo optuženika, koji se nalazi u istražnom zatvoru, koje proizlazi iz članka 5. stavka 3. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) da se predmet mora ispitati u razumnom roku.

[*omissis*] [navodi o sastavu sudskog vijeća i nižestupanjskom sudu]

RADNI DOKUMENT